

РЕШЕНИЕ

№ 2883

гр. София, 28.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 28.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **5946** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ), заглавие изм. с ДВ бр. 51 от 2022г., в сила от 01.07.2022 г., преди това Закон за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ).

Образувано е по жалба на ЕТ „Агротрейд - Ана Димитрова“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], ул. „Проф. д-р В. З.“, [жилищен адрес] подадена чрез адвокат К. К., срещу Решение № 01/311/624/3/01/04/01, изх. № 01-6500/6672 #15 от 30.5.2022 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ - [населено място] за налагане на финансова корекция в размер на 391 160 лв. /триста деветдесет и една хиляди сто и шестдесет лева/, представляваща възстановяване на безвъзмездна финансова помощ, изплатена по Договор № 01/311/00624 от 06.10.2014 г., сключен между ЕТ „Агротрейд - Ана Димитрова“ и Държавен фонд /ДФ/ „Земеделие“, и подписаните към него анекси.

С жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на оспорваното решение за налагане финансова корекция. Твърди се, че повече от две години след изтичане на периода на мониторинг административният орган открива производство по налагане на финансови корекции, което счита за съществено нарушение на административнопроизводствените правила. В тази връзка жалбоподателят намира, че за начална дата на производството по издаване на решение за финансова корекция

следва да се приеме 28.03.2022 г., на която дата е издадено Уведомително писмо изх. № 01-6500/6672 от 28.03.2022 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за откриването му. Поради тази причина, твърди, че е изтекъл мониторинговият период по проекта, за който жалбоподателят е получил финансиране. По същество на спора се излагат аргументи, че основанията въз основа на които административният орган е издал обжалваното Решение № 01/311/624/3/01/04/01, изх. № 01-6500/6672 #15 от 30.5.2022 г. за налагане на финансова корекция са неправилни и необосновани. С жалбата се поддържа, че в хода на съдебното производство по безспорен начин е доказано от страна на ЕТ „Агротрейд - Ана Димитрова“, че всички законови и договорни задължения на бенефициера са изпълнени точно и законосъобразно, поради което не са налице основания за налагане на финансови корекции. В тази връзка се твърди, че в случая не е налице нито едно от основанията, посочени в чл. 46, ал. 3 от Наредба № 30 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Разнообразяване към неземеделски дейности" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. Жалбоподателят счита, че реализирането на по-нисък размер на приходи от дейността в сравнение с предвидените в бизнес плана не съставлява нарушение както на т. 4.12 от договора, така и на приложимото национално и европейско законодателство, а от друга страна - приходът е икономическа прогнозна стойност от функционирането на дейността и като такъв той не може да послужи за извършване на неправомерен разход, а от там не може да доведе до причиняване на каквато и да било вреда за бюджета на ЕС и в частност на ЕСИФ. Твърди се още, че в настоящия случай не са приложени правилно правилата, наложени са необосновани санкции, без да са изпълнени указанията, дадени в разпоредбите на европейското законодателство - наложена е санкция в размер на 100% от изплатената финансова помощ, без да се отчете тежестта, степента, продължителността и системността на неспазването във връзка с условията за подпомагане, не е отчетена значимостта на последствията от неспазването, нито въздействието му върху операцията като цяло. В условията на евентуалност се навеждат доводи, че при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г. проектът не следва да бъде санкциониран със 100% от безвъзмездната финансова помощ, а най - много с 10 % от нея съгласно т. 30 от цитираните правила. Във връзка с нарушението, изразяващо се в неизпълнение на бизнес план в частта относно предвижданата заетост на проекта /т. 3/, жалбоподателят излага аргументи, че през първите 3 години на същия /2016 г., 2017 г. и 2018 г./ е имал наети лица на трудов и граждански договор, а в нито една законова разпоредба не е залегнало задължение по мярката, съответно по бизнес плана или сключения договор за безвъзмездна финансова помощ, какъв да бъде видът на договора. Въз основа на това намира, че изискванията по отношение устойчивата заетост са изпълнени изцяло, поради което налагането на санкция в размер на 100 % е абсолютно неоснователно. По отношение на визираното в т. 2 от решението нарушение жалбоподателят сочи, че на административния орган са предоставени всички документи, свързани с реализираните продажби от нощувки - издадени фактури /при банково плащане/ или фискални бонове /при плащане в брой/, които са осчетоводени съобразно действащото законодателство, и непредставянето на книгите за гости за минали години в момента на проверката не може да бъде основание да не се вземат предвид всички продажби от

този период. Обстоятелството, че не са представени по време на извършената проверка през 2019 г. регистрите за настанените туристи за 2016, 2017 и 2018 г. не представлява нарушение на разпоредбите на чл. 42, ал. 3 от Наредба № 30 от 11.08.2018 г. и на т. 4.15 от Договора, тъй като регистрите за настанените туристи не са част от документацията, от инвестицията и/или от подпомаганите дейности. Излагат се аргументи и срещу изводите на административния орган по т. 4 от решението, а именно - че с учреденото в полза на жалбоподателя право на строеж изкуствено са създадени условия, необходими за получаване на помощта, като съгласно съдебната практика критериите за изкуствено създадени условия са: обективен, изразяващ се в действия или бездействия, насочени към получаване на предимство; и субективен, изразяващ се в намерение за неправомерна облага в противоречие с целите на нормативната уредба. В подкрепа на твърденията си жалбоподателят се позовава на практика на ВАС по адм. д. № 11790/2021 г. по описа на ВАС по сходен случай, както и на Решение № 3262 от 06.04.2022 г., постановено по адм. д. № 10956/2021 г. по описа на ВАС, VI отд., с което е отменено Решение № РС-10473-19-063/10.10.2019 г. на КПКОНПИ по жалба на А. М.. Отправеното до съда искане е за отмяната на оспореното решение № 01/311/624/3/01/04/01, изх. №01-6500/6672 #15 от 30.5.2022 г. за налагане на финансова корекция на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ - [населено място], като неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с административнопроизводствените правила.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят се представлява от адв. К., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения и в представени писмени бележки. Претендира направените по делото разноси по представен списък.

Ответникът – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, се представлява от юрк. Д., която оспорва жалбата. Сочи, че настоящото производство е самостоятелно такова по издаване на обжалваното решение. Същото е издадено в предвидения законов срок. Не е изтекла погасителната давност съгласно чл. 3 от Регламент № 2988/95, както подробно е изложено в обжалваното решение. Мониторинговият период е периодът, в който изпълнението на договора подлежи на контрол, а не период от време, в който може да се образува производство по налагане на санкция. Твърди, че от събраните по делото доказателства безспорно е установено, че е налице неизпълнение на одобрения бизнес план по отношение на приходите. Подробни съображения излага в отговора на жалбата и в представени писмени бележки. Претендира разноси, за което представя списък. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

За Софийска градска прокуратура по делото се явява прокурор П.. Не дава становище по основателността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Между страните не се спори по следните, установени в административното производство, факти и обстоятелства:

По заявление № 018311/00624 от 13.05.2013 г. ЕТ „Агротрейд – Ана Димитрова“ е кандидатствала за получаване на безвъзмездна финансова помощ по мярка 311 „Разнообразяване към неземеделски дейности“ от Програма за развитие на селските

райони /ПРСР/ 2007-2013, във връзка с което е сключила с Държавен фонд „Земеделие“ Договор за подпомагане № 01/311/00624 от 06.10.2014 г., с предмет „Изграждане на жилищна сграда за гости в УПИ 000784 „а“, отдел 199, подотдел „а“, м. „Чинар куши“, [населено място], общ. С., по който на 11.12.2015 г. е изплатена от ДФЗ - Разплащателна агенция финансова помощ в размер на 391 160.00 лв. Одобрените разходи включват следните дейности - СМР на жилищна сграда за гости и СМР двор - вертикална планировка.

Към заявлението за кандидатстване, подадено на 13.05.2013 г. е представен бизнес план, като в него е записано, че кандидатът има намерение да развива интегриран селски туризъм в [община], планира да наеме трима души на работа във връзка с обслужването на обекта при настаняването и престоя на гостите и поддръжката на сградата, като е предвидено за първите 5 години средногодишна натовареност от 200 нощувки. Заложените в бизнес плана приходи от продажба на тези услуги са 100 000 лв. за първата година и с две хиляди лева повече за всяка следваща, тоест 102 000 лв. за 2016 г. и 104 000 лв. за 2017 г.

В договора е предвидено, че ползвателят следва да извърши инвестицията по договора в срок до 15.09.2015 г., като съгласно чл. 4.4 от договора фондът може да претендира възстановяване на цялата или част от изплатената финансова помощ, в случай, че ползвателят не е изпълнил някое от задълженията си по него и по Наредба № 30/11.08.2008 г. Така съгласно чл. 4.17 от договора ползвателят е длъжен в 5-годишен срок от сключването на договора да използва активите – предмет на подпомагане по договора, единствено и само по предназначението и за целите, които са им отредени с одобрения проект.

Няма спор между страните, че договорът е бил променян с анекс от 09.06.2015 г. и с анекс от 27.09.2015 г., като с втория анекс е потвърдена първоначално определената сума за извършване на СМР – 391 160.00 лв., след намаляването ѝ с първия анекс. С писмо за оторизация на плащането от 04.12.2015 г. е разпоредено изплащането на сумата от 391 160 лв., като датата на плащане е 11.12.2015 г.

На 07.05.2019 г. е разпоредено извършването на проверка на място в къщата за гости. Съставен е контролен лист, като според проверяващите ползвателят ползва обекта и активите по предназначение. Въз основа на представените документи е установено, че през 2015 г. не са отчетени приходи от заложените по бизнес план нощувки, за 2016 г. при заложен в бизнес плана приходи от 102 000 лв. са реализирани 35 779.81 лв.; за 2017 г. при заложен в бизнес плана приходи от 104 000 лв. са отчетени 60 733.96 лв.; за 2018 г. при заложен в бизнес плана приходи от 106 000 лв. са отчетени 28 073.41 лв.; за първото тримесечие на 2019 г. са отчетени 5 045.87 лв., при прогнозни по бизнес план 27 000 лв. Установено е, че от въвеждането в експлоатация на обекта до началото на 2019 г. не е бил наеман персонал и не е бил изпълнен ангажимента по бизнес плана за поддръжане на 3 работни места. Дадена е възможност на бенефициера да представи допълнителни документи и възражения в срок до 10 работни дни, като е налице отбелязване, че не са представени регистри за настаняване на гости за 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018 г.

Представени са от ЕТ два броя граждански договори за нает персонал от 02.01.2019 г., фактури за предоставени услуги, оборотна ведомост за всички проверени периоди, данъчни декларации, регистър за настанени туристи за 2019 г., платени туристически такси към [община] на 17.04.2019 г. за годините 2017, 2018, 2019, рекламни материали и договор с туроператор за туристически услуги през 2019 г.

С нови заповеди е разпоредено извършване на проверка за периода 27.08 - 30.08.2019 г. Резултатите от проверката са обективирани в Докладна записка вх. № 02-1100/199-11/03.09.2019 г. на К. Ю. /гл. експерт/ и Л. Т. /ст. експерт от ДТИ, отдел „Контролни проверки“/.

Констатирано е, че не е представен регистър за настаняване на гости за 2015 г., 2016 г., 2017 г., 2018 г. Установено е, че от снимките на РТИ Б. при проверката относно изпълнението на проекта, състояла се през ноември 2015 г., е представен регистър за настаняване за тази година, но към 2019 г. такъв не е наличен нито за 2015 г., нито за следващите 3 години. На 30.04.2019 г. били сключени трудови договори с В. Ф. и И. А., които преди това са работили на граждански договори от 02.01.2019 г., като в предходните години не били сключвани трудови договори.

Проверяващите са констатирани, че представените фактури за извършени хотелски услуги не съдържат имена, адрес, период на предлагане на услугата и единична цена по отношение на физическите лица, които са техни получатели. В периода 2016 г. – 2018 г. има издадени фактури на юридически лица, които са със съответните реквизити. Плащането на туристическия данък е станало наведнъж за всички години на 17.04.2019 г. При осъществения контрол по отношение на заложените в одобрения бизнес план параметри е установено, че за 2015 г. при заложен 100 000 лв. има отчетени 0 лв.; за 2016 г. при заложен 102 000 лв. има отчетени 35 780 лв. /35% изпълнение/; за 2017 г. при заложен 104 000 лв. има отчетени 60 734 лв. /58% изпълнение/; за 2018 г. при заложен 106 000 лв. има отчетени 28 073 лв. /26% изпълнение/; за 2019 г./ до 31.07.2019 г./ при заложен 108 000 лв. има отчетени 21 330 лв. / 20% изпълнение/. В тази връзка е направен извод, че не са достигнати финансовите параметри, свързани със средногодишна натовареност на къщата и не са налице достатъчно факти за това, че обекта е функциониал по предназначение.

В писмени обяснения вх. № 01-6500/6672/24.09.2019 г. по описа на ДФЗ от ЕТ „Агротрейд - Ана Димитрова“ се оспорват констатациите от проверката и се представя извлечение от регистъра за настанени туристи за периода 01.03.2016 г.

Съгласно констатациите на проверяващите, обективирани в горната докладна записка, изп. директор на ДФ „Земеделие“ е установил, че ЕТ е извършил следните нарушения, съставляващи неизпълнение на одобрения бизнес план: 1) неизпълнение на заложените в бизнес плана приходи от подпомаганата дейност, както следва: за първата година – 100 000 лв., за втората година – 102 000 лв., за третата година – 104 000 лв.; 2) неподдържане на заложената по бизнес план заетост от три наети лица за период от 3 пълни години; 3) не са представени от ползвателя всички оригинални документи, свързани с инвестицията; 4) установени са обстоятелства за наличието на изкуствено създадени условия, необходими за получаване на помощта по мярката, с цел получаване на предимство в противоречие с целите на мярката. Органът е приел, че последното представлява самостоятелно основание за връщане на получените суми по силата на т. 4. 4 б. „е“ от сключения договор.

Въз основа на горното е издаден Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 16/121/07071/3/01/04/01, изх. № 01-6500/6672 от 17.10.2019 г., с който е определено за възстановяване публично вземане в размер на 391 160.00 лв., представляващо безвъзмездна финансова помощ, изплатена по договор № 01/311/00624 от 06.10.2014 г., сключен между ЕТ „Агротрейд – Ана Димитрова“ и ДФ „Земеделие. АУПДВ е отменен на процесуално основание с Решение № 3432/26.05.2021 г. на Административен съд София-град, оставено в сила с Решение №

2073 от 04.03.2022 г., постановено по адм. дело № 7746/2021 г. на Върховния административен съд на Република България - Първо отделение с изложени мотиви, че фактическите основания, послужили за определяне на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ – неизпълнение на бизнес плана по отношение на реализираните приходи от подпомаганата дейност за три пълни финансови години, както и неизпълнение на заложените в него показатели за заетост чрез разкриване на три работни места, попадат в хипотезата на чл. 27, ал. 6 ЗПЗП, във вр. с чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ, а специалният закон – чл. 27, ал. 6 ЗПЗП, изрично препраща към ЗУСЕСИФ /сега ЗУСЕФСУ/ по отношение на материалноправните основания за определяне на подлежащата на възстановяване финансова помощ, вида на акта и реда за неговото издаване. Поради това актът за възстановяване на неправомерно ползвана безвъзмездна финансова помощ – АУПДВ, неправилно е издаден по реда на ЗПЗП, и същият е отменен като незаконосъобразен.

Предвид горното в изпълнение на влязло в сила съдебно решение № 2073 от 04.03.2022 г. на ВАС, постановено по адм. дело № 7746/2021 г., с писмо с изх. № 01-6500/6672 от 28.03.2022 г. ДФ „Земеделие“ е открил производство по налагане на финансова корекция на основание чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ /сега ЗУСЕФСУ/, за което е уведомил жалбоподателят ЕТ „Агротрейд - Ана Димитрова“. В мотивите на акта са изложени установените по време на проверката факти, ведно с посочване на нарушените от ЕТ правни норми и клаузи на сключения с ответния административен орган договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, квалифицирани като четири отделни нарушения – неизпълнение на задълженията му във връзка с подпомаганата дейност. Посочена е съответната на всяко от нарушенията финансова корекция върху предоставената безвъзмездна финансова помощ в процентен и абсолютен размер с указание, че предстои издаване на решение за налагане на финансова корекция в размер на 391 160.00 лв., представляваща 100 % от получената субсидия.

С писмо вх. № 01-6500/6672 от 12.04.2022 г. са представени възражения от ЕТ по така изложените от органа факти и правни изводи, които са преценени като неоснователни и необосновани и е издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ - [населено място] оспорваното в настоящото съдебно производство Решение № 01/311/624/3/01/04/01 от 30.5.2022 г. за налагане на финансова корекция в размер на 391 160 лв., представляваща 100 % от предоставената безвъзмездната финансова помощ, изплатена по Договор № 01/311/00624 от 06.10.2014г., сключен между ЕТ „Агротрейд - Ана Димитрова“ и ДФ „Земеделие“, и подписаните към него анекси.

Административният орган е възприел установената от проверяващите фактическа обстановка, като е приел, че в случая по горепосочения договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ са извършени от ЕТ четири отделни нарушения, както следва:

По т. 1 от решението:

В представения и одобрен с договора за подпомагане бизнес план са залегнали финансови показатели, на базата на които проектът е определен като допустим, конкретно са заложен приходи от настаняване в къща за гости за първата година в размер на 100 000 лв.; за втората година в размер на 102 000 лв.; за третата година в размер на 104 000 лв. От представените при проверката на място документи за 3 (три) пълни финансови години – за 2016 г., 2017 г. и 2018 г., общо са установени приходи в размер на 15 596.33 лв., което, отнесено към заложените приходи за същия период в размер на 306 000 лв., представлява средноаритметично изпълнение на бизнес плана в размер на 5,10 % от заложените приходи за посочените 3

финансови години.

Посочено е в мотивите, че за посочения период 2016 г., 2017 г. и 2018 г. е представен регистър за настанените туристи единствено за месеците януари, февруари и март 2016 г., което не отговаря на изискванията на чл. 116 от Закона за туризма и не може да се установи по категоричен начин, че всички лица, на които са издавани счетоводни документи, действително са ползвали къщата за гости.

Поради тази причина при изчисляване на изпълнението на приходите по одобрения бизнес план са взети предвид приходите единствено за месеците, за които е воден регистъра по чл. 116 от Закона за туризма, в размер на 15 596,33 лв. Освен това е констатирано, че сумите в някои от представените отчети от фискална памет не съответстват на сумите от представените фактури за съответния период на отчета.

Органът счита, че с гореописаното е нарушен чл. 16, ал. 2 от Наредба № 30 от 11.08.2008 г. и т. 4.12 и т. 4.18 от Договор № 01/311/00624 от 06.10.2014 г. Съгласно посочената норма „бизнес планът за разнообразяване на дейността трябва да доказва икономическа жизнеспособност и устойчива заетост за период 5 години, а в случаите на строително монтажни работи - за 10 години, водещи до реализиране на целите по чл. 2”, като в пар. 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на същата наредба е дадено определение за „Икономическа жизнеспособност“, което е генериране на доходи от дейността, гарантиращи устойчивост на предприятието за периода на бизнес плана. Съгласно т. 4.12 от Договор 01/311/00624 от 06.10.2014 г. „ползвателят е длъжен да извърши изцяло одобрената инвестиция в срока по този договор и в съответствие с одобрения проект и Таблицата за одобрените инвестиционни разходи“, а т. 4.18 предвижда, че „ползвателят е длъжен да спазва одобрения проект за срок от 5 години от сключване на настоящия договор”.

2. По т. 2 от решението:

Въз основа на представени от А. Д. извлечения за банкови услуги (плащане с карта), приложени към приходните квитанции за платен туристически данък, както и от писмени обяснения от същата е установено, че плащането на 17.04.2019 г. на туристическия данък за обекта е извършено от Д. М., който е баща на А. М., за когото органът счита, че е свързано лице с бенефициера по проекта. За липсата на регистър и настанените туристи обяснението на А.Д. е, че след края на всяка година са унищожавани и поради това не може да ги предостави. Органът е счел, че с горното е нарушен чл. 42, ал. 3 от Наредба № 30 от 11.08.2008 г. и т. 4.15 от договор № 01/311/00624 от 06.10.2014 г., съгласно който „ползвателят е длъжен да съхранява всички оригинални документи, свързани с инвестицията“.

По т. 3 от решението:

Изложени са мотиви, че в представения и одобрен с договора за подпомагане бизнес план е залегнало разкриването и поддържането за срока на проекта на 3 (три) работни места, както следва - 1 бр. административен и 2 бр. производствен персонал. При проверката на място е установено, че за периода от изплащане на субсидията до 02.01.2019 г. (т.е. за 2016 г., 2017 г. и 2018 г.) не са наемани лица от ЕТ.

Съгласно писмени обяснения от А. Д. в периода от началния момент на функциониране на къщата за гости през 2015 г. до края на 2018 г. не е имала назначен персонал на трудов или граждански договор. При проверката са представени два броя граждански договори от 02.01.2019 г., които не са взети предвид, но дори и при отчитането им според органа неизпълнението би било по-голямо от 50% спрямо заложените в одобрения бизнес план параметри по отношение на устойчива заетост и размерът на подлежащата на възстановяване финансова помощ би бил 100%. Допълнително в периода 28.08.2019 г. - 30.08.2019 г. са представени 2 броя трудови договори, сключени на 30.04.2019 г. с лицата В. Й. Ф.

и И. Д. А..

Посоченото неизпълнение на заложените в одобрения бизнес план параметри по отношение на устойчива заетост за период от 3 пълни финансови години съгласно мотивите на решението представлява нарушение на поетите ангажименти и определени задължения с точки 4.12 и 4.18 от Договор № 01/311/00624 от 06.10.2014 г., във връзка с дадените определения в раздел IX „Други условия“, т.9.1, буква „г“ от същия договор и пар. 1, т. 19 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 30 от 11.08.2008 г.

Твърди се от органа и нарушение на чл. 16, ал. 2 от Наредба № 30 от 11.08.2008 г., съгласно който „бизнес планът за разнообразяване на дейността трябва да доказва икономическа жизнеспособност и устойчива заетост за период 5 години, а в случаите на строително монтажни работи - за 10 години, водещи до реализиране на целите по чл. 2“, като в чл. 2, т. 2 от Наредба 30 от 11.08.2008 г. е посочена основната цел на мярката, а именно: „насърчаване на създаването на възможности за заетост и повишаване на доходите в селските райони“. Съгласно т. 4.2.3 от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013 г. осигуряването на заетост чрез разкриване на нови работни места е генерална цел на програмата, за реализирането на която се предоставя финансова помощ.

По т. 4 от решението:

Изложени са мотиви за наличие на изкуствено създадени условия, необходими за получаване на предимство в противоречие с целите на мярката по смисъла на пар. 1, т. 31 от ДР на Наредба № 30 от 11.08.2008 г., което е самостоятелно основание за връщане на получените суми по силата на чл. 46, ал. 3, т. 1 от Наредба № 30 от 11.08.2008 г. и т. 4. 4, б. „е“ от сключения договор. Съгласно посочената норма „изкуствено създадени условия“ е всяко установено условие по смисъла на чл. 4, т. 8 от Регламент (ЕО) № 65/2011. В мотивите на решението се сочи, че в резултат на извършена проверка от дирекция „Противодействие на измамите“, резултатите от която са обективирани в докладна записка № 03-0416/2130 от 04.09.2019 г., са установени индикатори, водещи до съмнение, че реален собственик на къщата за гости е А. М., като се излагат следните конкретни аргументи:

- ЕТ „Агротрейд - Ана Димитрова“, ЕИК[ЕИК] е регистрирано за извършване на търговска дейност на 28.01.2013 г.;
- с нотариален акт за учредено право на строеж на недвижим имот от 13.02.2013 г. - А. Д. М. учредява на ЕТ „Агротрейд - Ана Димитрова“ безсрочно и възмездно право на строеж на „Жилищна сграда - къща за гости“ в поземлен имот с идентификатор № 65334.226.7841 по кадастралната карта на гр. С.;
- подаването на заявление за кандидатстване по мярка 311 от ПРСР 2007 - 2013 г. от името на ЕТ „Агротрейд - Ана Димитрова“ на 13.05.2013 г. е предпоставка проектът да бъде оценен с 5 точки по следния критерий „Проекти, по които кандидат/ползвател е жена (за ЕТ)“.
- В тази връзка се твърди от органа, че по тази мярка е предвиден ограничен бюджет и в случай, че проектът беше подаден от кандидат мъж - едноличен търговец, то същият нямаше да получи тези 5 точки и общият брой точки при оценка на проекта, съгласно Приложение № 6 към чл. 27, ал. 3, т. 2 от Наредба № 30 от 11.08.2008 г. щеше да бъде недостатъчен за сключването на договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ;
- задължително изискване за допустимост на кандидатите по мярката е да са регистрирани земеделски производители, а притежаваното и управлявано от А. М. търговско дружество „Ес Ди Ес Про“ ЕООД няма регистрация по Наредба 3/1999 г. към датата на подаване на заявлението на кандидатстване;
- „Ес Ди Ес Про“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], което е собственост на А. М., който е и негов

управител, е предоставило паричен заем от 03.08.2015 г. за сума в размер на 700 000 лв. в полза на ЕТ „Агротрейд – Ана Димитрова“;

- А. Д. М. е присъствал при проверка на място в качеството му на упълномощено лице на ЕТ „Агротрейд – Ана Димитрова“, за което свидетелства контролен лист за проверка на място от 26.11.2015 г.;

- Д. М. /баща на А. М./, на когото впоследствие на 01.12.2015 г. А. М. прехвърля горното търговско дружество, заплаща на 17.04.2019 г. дължимите суми от ЕТ „Агротрейд – Ана Димитрова“ за туристически данък към [община], видно от представени при проверката на място извлечения за банкови услуги (плащане с карта), приложени към приходните квитанции за платен туристически данък, както и от предоставените от А. Д. писмени сведения;

- при направена административна проверка в НАП е установено, че за периода 28.11.2012 г. - 01.10.2018 г. А. Б. Д. е имала сключени трудови договори при различни работодатели в [населено място] на следните длъжности – разпоредител кино и театър, рецепционист в хотел, хост/хостеса, салонен управител, сервитьор и търговски представител;

- ЕТ няма нает персонал, нито назначен управител, което води до обосновано съмнение, че А. Д. не е изпълнявала задълженията си по обслужване и управление на къщата за гости, находяща се в [населено място].

Въз основа на начина, по който са отчитани продажбите (извършените хотелски услуги) - чрез обобщена информация за определен период, без да са посочени идентифициращи данни за лицето-получател, липсата на регистри за настанени туристи, плащането на туристически данък към [община] с един превод за трите години (за 2016 г., 2017 г. и 2018 г.) на 17.04.2019 г., наемането на персонал едва през 2019 г., трудовата заетост на А. Д. и реализирането на проекта върху недвижим имот на М. и чрез предоставени от него парични средства, административният орган е обосновал съмнение, че издадените документи за извършените хотелски услуги от ЕТ са евентуално с невярно съдържание и са изготвени във връзка със започналите проверки. На следващо място, изразява съмнения, че къщата за гости действително не е била предоставяна на трети лица - туристи, а предприетите действия и съставените счетоводни документи имат за цел единствено да докажат привидно изпълнение на заложените показатели в бизнес плана.

Въз основа на горното е направен извод, че в конкретния случай са налице изкуствено създадени условия, необходими за получаване на помощта, с цел получаване на предимство в противоречие с целите на мярката.

С тези мотиви административният орган е приел, че са налице основанията по чл. 70, ал. 1, т. 5 и 7, вр. чл. 72, ал. 1 и чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ /сега ЗУСЕФСУ/ и е определил на жалбоподателя финансова корекция за всяко от установените нарушения, както следва:

- за нарушение по т. 1 от решението съгласно т. 30 от Приложение към раздел I „Общи положения“ от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ – в размер на 391 160.00 лв., представляващи 100 % от предоставената БФП;

- за нарушение по т. 2 от решението съгласно т. 13 от Приложение към раздел I „Общи положения“ от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ – в размер на 391 160.00 лв., представляващи 100 % от предоставената БФП;

- за нарушение по т. 3 от решението съгласно т. 18 от Приложение към раздел I „Общи положения“ от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ – в размер на 391 160.00 лв., представляващи 100 % от предоставената БФП;

- за нарушение по т. 4 от решението съгласно т. 7 от Приложение към раздел I „Общи положения“ от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ – в размер на 391 160.00 лв., представляващи 100 % от предоставената БФП.

Определена е общата сума за възстановяване в размер на 391 160.00 лв. на основание чл. 3, ал. 1 от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програма за развитие на селските райони 2007 – 2013 г. въз основа на най-голямото по размер определено вземане съгласно гореустановените нарушения.

За изясняване на спора по делото са събрани гласни доказателствени средства. В открито съдебно заседание от 14.02.2023 г. е разпитана свидетелката Е. П. С., която заявява, че е посещавала къща за гости, находяща се в [населено място], през пролетта на 2019 г. Била там на почивка с дъщеря си и с приятели. Дава конкретно описание на обекта, спомня си, че къщата била много красива, поддържана и организирана – имало еднократни пантофи и козметика в банята. Къщата била с 5 спални, всяка със самостоятелен санитарен възел, и една допълнителна стая без санитарен възел. Докато се настанявали, в двора имало човек, който се занимавал с градината. По време на престоя в къщата гостите се обслужвали сами, тоест нямало допълнителен персонал вътре. Свидетелката споделя, че при напускане на обекта дошла една жена, която започнала да почиства. Ключът за къщата взели от лице на име А. в [населено място]. Когато напускали къщата, същата дошла там, платили ѝ и си тръгнали. Не помни точната сума.

Свидетелката твърди, че е ходила в къщата и една година по-рано - през 2018 г. За съществуването на тази къща разбрала от приятелка, която я препоръчала и предоставила телефон за контакт. Пояснява, че за престоя имала направена резервация, като се обадила по телефона на А. и уточнили датите. Не е плащала капаро за резервацията. Сумата за нощувките платили в брой на А. при напускане. Твърди, че А. поискала на гостите лични карти, когато напускали къщата, но не знае дали са били регистрирани. След заплащането на сумата за нощувките получили касова бележка. Били компания и всяко семейство заплатило отделно своите нощувки. Заявява, че в гаража на сградата е видяла табела с указание за финансиране със средства от европейски фондове.

По делото е назначена съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение е изготвено от вещото лице С. В. К. и е прието от страните без оспорване в съдебно заседание от 28.03.2023 г. Същото е компетентно и професионално изготвено, дава пълен и недвусмислен отговор на поставените въпроси, не се установяват основания за заинтересованост на вещото лице, поради което съдът кредитира представеното пред него заключение.

Съгласно констатациите на вещото лице предоставяне на постоянни услуги по настаняване на гости и изследването на такъв вид дейност изисква обхващане на целия бизнес-процес, свързан с резервация от клиента, с настаняването му (реализиране на нощувката) и с неговото напускане на обекта, но поради наличието само на данъчни документи експертизата изследва и описва само тях, а именно фактури с получател - посочени в тях търговски дружества и физически лица без индивидуализиращи белези. Последните фактури към ФЛ на обща стойност от 17 000 лв. съдържат само размер на данъчна основа и са декларирани от жалбоподателя в дневника за продажби с код 81. Според вещото лице същите имат значение и вид на „Отчет продажби“ съгласно чл. 112, ал. 3, т. 1 от ППЗДДС и чл. 119, ал. 1 от ЗДДС, което било потвърдено в писмените обяснения на А. Д.. В заключението на експертизата се сочи, че издаденият документ в месец декември, имащ значението

на „Отчет продажби“ от касов апарат изисква да има и маркирана сума на касов апарат, каквато няма и с така издаденият документ не се потвърждава като платена нощувка от физическо лице, а освен това издаден документ (като касов документ) без дефиниран получател и неплатен - немаркиран, означава че този документ е издаден без основание. На следващо място, експертът пояснява, че не са представени счетоводни регистри и обяснение от жалбоподателя. По преписката е наличен счетоводен регистър само на счетоводна сметка 411 „Клиенти“ и от нея е видно, че всички гореописани документи (без фактура [ЕГН]/03.10.2016) са осчетоводени в сметка 703 „Приходи от услуги“, но не е предоставен счетоводен регистър на сметка 501 „Каса“, откъдето да се проследи как са заприходени маркираните на касов апарат суми и коя фактура е закрыта с тях. Горното е необходимо, за да се отграничат декларираните суми по касов апарат по издадени фактури от тези без фактури, съответно да не се допуска двойното им отчитане. Обяснява се в заключението, че за разликата е необходимо да се направи отчет продажби, който да се осчетоводи на приход и да се въведе в дневник продажби с код 81. По тази причина изнасянето само на суми от касов апарат за всяка от годините ще е само едно число и не следва да се взема като приход, без да са налице справки към касовите отчети и хронологична справка на сметка 501 каса. По тази причина при отговора на втори въпрос са взети предвид само приходите, относими за нощувките, които са декларираны в дневник продажби и посочени в годишна данъчна декларация и Годишен финансов отчет на търговеца. От представените отчети за приходи и разходи за всяка от годините е установено, че осчетоводените приходи от сметка 703 „Приходи от услуги“ намират отражение в отчета за съответната година. По години е установено следното:

- за 2016 г. – 35 779,78 лева;
- за 2017 г. – 60 733,96 лева;
- за 2018 г. – 28 073,41 лева.

Съгласно горния отговор на въпрос № 2 от заключението вещото лице е установило изпълнение на заложените в бизнес плана на ЕТ приходи по години в процентно отношение, както следва:

- за 2016 година е 35,78% ($=35779.81/100000*100$);
- за 2017 година е 59,55% ($=60742.96/102000*100$);
- за 2018 година е 26,99% ($=28073.41/104000*100$).

Отново въз основа само на декларираните от търговеца приходи вещото лице К. е установила средноаритметичното изпълнение на заложените в бизнес плана приходи за 2016, 2017 и 2018 г. в размер на 40,77%.

Съгласно заключението на ССЧЕ за периода от януари до март 2016 г. е извършена проверка на съответствието на регистъра на гостите с издадените фактури за същия период и е налице фактура за всички нощувки. За всички месеци след месец март 2016 не може да се извърши такава проверка, поради липса на приложени регистри за настаняване. В отговор на пети въпрос вещото лице е посочило, че въз основа на анализ на показателите за оценка на ефективност и жизнеспособност на инвестицията, визирани в Методиката към Наредба № 30 от 11.08.2008 г., не може само въз основа на база приход да се направи преценка, а освен това следва да се включи в анализа целия 10-годишен период за дейности, свързани със СМР. По шести въпрос е даден отговор относно формулата, която е използвана за оценка на ефективност и жизнеспособност на инвестицията. Експертът сочи, че административният орган е направил изчисленията, като е взел предвид само приходите по фактурите, издадени от януари до март на 2016 г., за които са приложени регистри за нощуващи, като такава формула не е вписана в методиката за оценка към Наредба № 30 от 2008 г. Следователно извършените от ответника

изчисления експертизата определя като неправилни.

Относно осигурената от жалбоподателя заетост през процесния период, съгласно заключението на експертизата, въз основа на приложени справки за актуално състояние за декларираните данни с декл. обр. 1 към НАП от януари 2016 г. до декември 2018 г. се установява, че е деклариран в осигуряване с код 12 граждански договор за А. Д.. За 2019 г. има приложени два граждански договора - на И. А. (за услуги по почистване) и на В. Ф. (за услуги по поддръжка на обект къща за гости). Представени са трудови договори, сключени на 30.04.2019 г. със същите служители и съответстващите им длъжности - камериерка и работник поддръжка, с 4-часов работен ден.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването и в срок, поради което е допустима.

По същество на жалбата:

Разгледана по същество жалбата е основателна.

По отношение на компетентността на органа, издал акта, и спазване на административнопроизводствените правила:

Процесният индивидуален административен акт е издаден след изменението на ЗПЗП, ДВ, бр. 51/2019 г., в сила от 28.06.2019 г. при действието на чл. 27, ал. 6, който препраща към прилагане на правилата и предвидения правен ред в ЗУСЕСИФ /сега ЗУСЕФСУ и в изпълнение на дадените с Решение № 2073 от 04.03.2022 г. на ВАС, постановено по адм. дело № 7746/2021 г., указания по тълкуването и прилагането на закона. В разпоредбата на ал. 7 на чл. 27 ЗПЗП /в сила от 28.06.2019 г./ е предвидено, че дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради неспазване на критерии за допустимост, ангажимент или друго задължение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, извън основанията по ал. 6, се установява с издаването на акт за установяване на публично държавно вземане по реда на ДОПК. Съгласно чл. 27, ал. 6 ЗПЗП /ДВ, бр. 51 от 2019 г. в сила от 28.06.2019 г./ дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради нарушение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, което представлява основание за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 1 - 9 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /сега ЗУСЕФСУ/, се установява с издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 от същия закон. Следователно за налагане на финансови корекции поради извършени от ползватели на безвъзмездна финансова помощ нарушения изрично се препраща към установения за това ред в ЗУСЕСИФ /сега ЗУСЕФСУ/.

Съгласно чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ /сега ЗУСЕФСУ/ финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. II от ЗУСЕСИФ /сега ЗУСЕФСУ/ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице.

Съгласно чл. 11а от ЗПЗП Държавен фонд „Земеделие“ е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз /ОСП на ЕС/. Разплащателна агенция, съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП е специализирана акредитирана структура

за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Съгласно чл. 20а, ал. 1 и ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители, изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ е изпълнителен директор на Разплащателната агенция, който организира и ръководи нейната дейност. На основание чл. 20а, ал. 5 от ЗПЗП /ред. ДВ, бр. 51 от 2019 г., в сила от 28.06.2019 г./ изпълнителният директор издава решения за налагане на финансови корекции по реда на глава пета, раздел III от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове. С оглед на цитираната нормативна уредба компетентен да наложи финансова корекция на жалбоподателя в случая е изп. директор на ДФ „Земеделие“. Следователно оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му със закон правомощия.

Спазена е изискуемата от закона писмена форма - чл. 59, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ /сега ЗУСЕФСУ/. Актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.

Законодателят е регламентирал специални правила за процедурата по определяне на финансовата корекция по основание и размер. Съгласно чл. 73, ал. 2 ЗУСЕСИФ /сега ЗУСЕФСУ/ преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция ръководителят на Управляващия орган е длъжен да осигури възможност на бенефициера да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, писмени възражения по основателността и размера на корекцията. В чл. 73, ал. 3 ЗУСЕСИФ /сега ЗУСЕФСУ/ е предвидено, че решението по ал. 1 се издава в едномесечен срок от представянето на възраженията по ал. 2, като в неговите мотиви се обсъждат представените от бенефициера доказателства и направените от него възражения. В настоящия случай изискването на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ /сега ЗУСЕФСУ/ е спазено. Предоставена е възможност на жалбоподателя да направи възражения във връзка с основателността и размера на финансовата корекция, от която същият се е възползвал, видно от приложено по делото писмо вх. № 01-6500/6672 от 12.04.2022 г. от ЕТ „Агротрейд - Ана Димитрова“ до изп. директор на ДФ „Земеделие“. Изложените аргументи са обсъдени в оспорвания административен акт и са преценени като неоснователни.

Спазени са административнопроизводствените правила при постановяването на оспореното решение.

Не е допуснато соченото от жалбоподателя нарушение във връзка със срока за налагане на финансова корекция. В настоящия случай производството по налагане на финансова корекция е открито с писмо изх. № 01-6500/6672 от 28.03.2022 г. до ЕТ „Агротрейд – Ана Димитрова“, във връзка с Решение № 3432 от 26.05.2021 г. по адм. дело №13996/23019 г. по описа на АССГ, оставено в сила с решение № 2073 от 04.03.2022 г., постановено по адм. дело № 7746/2021 по описа на Върховен административен съд, с което е отменен на процесуално основание АУПДВ с изх. № 01-6500/6672 от 17.10.2019 г., с който на ЕТ „Агротрейд - Ана Димитрова“ е определено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 391 160,00 лв., представляващо 100 % от предоставената финансова помощ по сключения договор за подпомагане. При идентична фактическа обстановка и квалификация на установените нарушения по изпълнение на одобрен за финансиране проект – къща за гости в [населено място], по мярка 311 „Разнообразяване към неземеделски дейности“ от ПРСР 2007-2013, е открито ново производство по налагане на финансова корекция по отношение на същия бенефициер и за същия проект с горепосоченото писмо от 28.03.2022 г.

Съгласно т. 2, б. „а“ от §1 от Допълнителните разпоредби на Правилата за определяне на подлежащата на възстановяване БФП при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г. мониторинговият период за договори, сключени преди 1 януари 2015 г. е пет години, считано от датата на подписване на договора, т.е мониторинговият период по Договор № 01/311/00624 от 06.10.2014 г. изтича на 06.10.2019 г. С оглед на това е спазен срокът за извършване на проверка по този договор, като такива са извършени в периода 18 – 19.04.2019 г. Контролният лист е с дата 07.05.2019 г. /л.261 по делото/.

Отделно от това, изтичането на мониторинговия период не преклудира възможността на ДФЗ да извършва проверки за изпълнение на договор за предоставяне на БФП. ВАС приема, че мониторинговият период обхваща времето, през което ползвателят на помощта е длъжен да изпълнява инвестицията, за която му е предоставена финансовата помощ, както и всички, поети по силата на договора за отпускане на БФП задължения, в това число съгласно одобрения бизнес план, а не времето, през което органът има правото да извършва проверки. Единствено извършените от ползвателя на помощта нарушения на договора му с ДФЗ в рамките на мониторинговия период могат да дадат повод на органа за оттегляне на вече изплатената финансова помощ чрез налагането на финансова корекция или установяването на публично държавно вземане, но не и нарушения, допуснати от ползвателя след изтичането му. Предвид изложеното мониторинговият период, разглеждан като проследяващ изпълнението на инвестицията период, през който ползвателят на помощта е длъжен да изпълнява договорните си задължения, е без значение относно упражняването във времето на правомощието на административния орган да извършва проверки за изпълнението на договор за отпускане на БФП, за което липсва съмнение, че не се преклудира с изтичането на периода на мониторинг.

Единствената предпоставка, при това относима не конкретно към крайните срокове за осъществяване на проверки по договорите за БФП, а въобще към възможността на органа да потърси възстановяване на недължимо платената финансова помощ /включваща и извършването на проверки/, е въведеният в чл. 3, § 1 от Регламент /ЕО/ № 2988/95 на Съвета от 18.12.1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности, четиригодишен срок на давност. Следователно, без значение дали мониторинговият период е изтекъл или не, административният орган винаги има правото, а с оглед разпоредбата на чл. 27, ал. 3 ЗПЗП и задължението, да извърши необходимите проверки, за да установи точното изпълнение в рамките на периода на мониторинг на поетите по силата на договорите за предоставяне на БФП задължения от страна на ползвателите, а в случай, че констатира нарушения - и да наложи съответните финансови корекции, с единственото правнозначимо за него законодателно ограничение, свързано с четиригодишния давностен срок по чл. 3, ал. 1 от Регламент /ЕО/ 2988/95 от момента, в който нередността по смисъла на член 1, параграф 1 е извършена.

Предвид това и безспорните данни по делото, че констатираните от органа нарушения или поне три от тях /неспазване на показателите за устойчива заетост, съответно недостигане на приходните показатели, заложили в бизнес плана за три цели последователни финансови години - 2016, 2017, 2018, и неизпълнение на задължението да съхранява всички документи относно подпомаганата дейност/, са извършени от ползвателя на помощта в рамките на мониторинговия период, считано от датата на сключване на договора за предоставяне на БФП – 06.10.2014 г. От значение в случая е не дали извършената през м. април 2019 г. проверка е

осъществена след изтичане на мониторинговия период, а дали нарушенията, установени от административния орган, са допуснати от бенефициера преди изтичане на периода на мониторинг, както и че отговорът на този въпрос с оглед установеното по делото от фактическа страна е положителен. Още повече че според клаузите на процесния договор /т. 4.18/ ползвателят е поел задължението да спазва одобрения проект за срок от 5 години, считано от момента на неговото сключване, тоест - до 06.10.2019 г. Такива мотиви са изложени в Решение № 2966 по административно дело № 10521 / 2022 г. на ВАС, IV отделение.

По отношение на материалната законосъобразност на акта:

С оспорваното решение за налагане на финансова корекция на жалбоподателя ЕТ „Агротрейд - Ана Димитрова“ е определена такава в общ размер от 100 % от финансираните разходи по проект „Къща за гости“ в м. „Чинар куша“, [населено място], за неспазване на договорни и нормативни задължения, описани в четири точки.

По първата точка се установява, че се твърди от органа неизпълнение на одобрения с договора бизнес план в частта относно заложените приходи от дейността по настаняване в къща за гости, като е констатирано изпълнение на същите за 2016 г., 2017 г. и 2018 г. средноаритметично в размер на 5.10 %. За да стигне до този извод, административният орган е анализирал представените пред него документи за извършени услуги и получени приходи, като за това е отчетел единствено фактури, ведно със съответните плащания, за първите три месеца на 2016 г., издадени на вписани в тях юридически лица. Останалите издадени от търговеца фактури не са взети предвид.

В тази връзка съгласно заключението на ССЧЕ вещото лице е изчислило, че изпълнението на заложените в бизнес плана приходи от дейността е както следва: за 2016 година е 35,78%, за 2017 година е 59,55%, за 2018 година е 26,99%, а средноаритметично за трите години - 40,77%. В тази връзка са отчетени освен издадените от жалбоподателя фактури и декларираниите от него данни в ГДД, ГФО и дневниците за продажби.

Следва да се посочи, че принципно са основателни възраженията на жалбоподателя, че няма задължение да издава фактури на физически лица. Необосновано административният орган е изключил всички издадени фактури на физически лица, тъй като те също представляват приход за жалбоподателя, в случай че се установи плащане по тях. Предвид заключението на вещото лице, че въз основа на счетоводството на ЕТ не могат да бъдат разграничени платени суми по фактури и тази по доставки, за които не са издавани такива, както и с оглед съществуващата вероятност от тяхното дублиране, липсва възможност да бъде определен точният размер на получените от лицето приходи през процесните периоди. Поради това следва да се вземат предвид изчисленията, извършени от вещото лице.

С оглед на горното не се потвърждават твърденията на административния орган за неизпълнение на одобрения бизнес план в частта приходи, като е определено изпълнение в размер на 5.10 %. В случая по делото е установено такова в размер на 40,77%, което не кореспондира с определения от органа размер на подлежащата на възстановяване безвъзмедна финансова помощ от 100 % от финансираните разходи на основание т. 30 от Правилата за определяне на размера на подлежащата на възстановяване БФП.

По т. 3 от решението е наложена финансова корекция в размер на 100 % от предоставената БФП на основание т. 18 от Правилата за определяне на размера на подлежащата на възстановяване БФП, съгласно която подлежи на възстановяване предоставена на ползвателя БФП, когато не е спазил параметрите, заложените в одобрения бизнес план по отношение на устойчива заетост – не е разкрил нови и/или

не е запазил съществуващи работни места. Отнася се за случаите, когато неизпълнението е равно или по-малко от 50 % спрямо заложените в бизнес плана параметри и времетраенето на нарушението е над две години. В този случай се определя сума за възстановяване в размер на 10 % от предоставената финансова помощ по договора, а не 100 %, както е определил с оспорваното решение административният орган.

В одобрения бизнес план на жалбоподателя са предвидени три работни места, които следва да бъдат разкрити в обекта. При извършената проверка било констатирано, че има назначен управител – 1 бр., като не били назначени останалите 2 бр. персонал.

По тези две нарушения – неизпълнение на одобрения бизнес план, органът е счел, че е нарушен чл. 16, ал. 2 от Наредба № 30/2008 г. и т. 4.12 и т. 4.18 от договора за предоставяне на БФП, вр. с пар. 1, т. 19 от ДР на Наредба № 30/2008 г.

Съгласно § 1, т. 19 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 30/2008 г. „проект“ е заявление за подпомагане, заедно с всички изискуеми документи, както и съвкупността от материални и нематериални активи и свързаните с тях разходи, заявени и допустими за финансиране по ПРСР. Според чл. 16, ал. 1 от Наредба № 30 кандидатите представят бизнес план за разнообразяване на дейността по образец (приложение № 3) за период не по-малък от 5 години. Съгласно чл. 16, ал. 2 от Наредба № 30/2008 г. бизнес планът за разнообразяване на дейността трябва да доказва икономическа жизнеспособност и устойчива заетост за период 5 години, а в случаите на строително-монтажни работи - за 10 години, водещи до реализиране на целите по чл. 2. В §1, т. 6 и т. 26 от ДР на Наредба № 30/2008 г. е дадена легална дефиниция на понятията „икономическа жизнеспособност“ и „устойчива заетост“ - генериране на доходи от дейността, гарантиращи устойчивост на предприятието за периода на бизнес плана, съответно запазване на съществуващите работни места и/или създаване на нови в него за периода на бизнес плана.

Съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 3 от Наредба № 30/2008 г. решението за одобряване на заявлението за подпомагане се взема въз основа на съответствието на заявлението с: 1. целите, дейностите и изискванията, определени с наредбата и 2. критериите за оценка, посочени в приложение № 6. Тоест оценката не е само на база критериите в приложението. Изготвянето на бизнес плана и предвидените в него стойности на планираните приходи са дело на кандидата за получаване на подпомагане, като доказаната чрез него жизнеспособност на инвестицията е основание да бъде одобрен проектът му за финансиране.

В т. 4.12 от договор № 01/311/00624 от 06.10.2014 г. е предвидено, че „ползвателят е длъжен да извърши изцяло одобрената инвестиция в срока по този договор и в съответствие с одобрения проект и Таблицата за одобрените инвестиционни разходи“, а т. 4.18 предвижда, че „ползвателят е длъжен да спазва одобрения проект за срок от 5 години от сключване на настоящия договор“.

Съгласно чл. 46, ал. 1 от Наредба № 30/2008 г., в случай че ползвателят на помощта не изпълнява свои нормативни или договорни задължения след изплащане на финансовата помощ, РА може да поиска връщане на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя на помощта. Съгласно ал. 2 от с.з. РА определя размера на средствата, които трябва да бъдат възстановени от ползвателя на помощта, като взема предвид вида, степента и продължителността на неизпълнението. Степента на неизпълнение по даден проект зависи от неговите последици за дейността като цяло. Продължителността на неизпълнението зависи от времето, през което траят последиците, или възможността за отстраняване на тези последици по приемлив начин.

Според коментираните по-горе разпоредби на чл. 46, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 30 не всяко изпълнение на нормативни или договорни задължения може да има за последица връщане на вече изплатените суми. Това съпоставено с обсъдените разпоредби на чл. 16, чл. 27, ал. 3 от Наредба № 30, както и чл. 4, § 8 и чл. 30 от Регламент № 1303/2013 г. означава, че изпълнението на нормативните или договорни задължения следва да е такова, че да е повлияло върху формирания извод за икономическата жизнеспособност и устойчива заетост на проекта, за възможността за постигане на целите на мярка 311, както и за доброто финансова управление на мярката и принципите за икономичност, ефективност и ефикасност. Съгласно пар. 1, т. 6 от ДР на Наредба № 30/2008 г., която съдържа легална дефиниция, "икономическа жизнеспособност" е генериране на доходи от дейността, гарантиращи устойчивост на предприятието за периода на бизнес плана, а съгласно т. 26 от с.з. "устойчива заетост" е запазване на съществуващите работни места и/или създаване на нови в предприятието за периода на бизнес плана. Липсват в нормативния акт показатели, по които се оценяват тези два критерия за одобряване на бизнес плана на кандидата.

Между страните няма спор, че кандидатът е следвало да извърши строително-монтажни работи, като изгради къщата за гости по одобрения бизнес план, за което му е отпусната финансова помощ, което условие е изпълнено.

В случая следва да бъде съобразено още, че заявената инвестиция е изпълнена, къщата за гости функционира и през целия период от изграждането ѝ има отчетени от жалбоподателя приходи от нощувки в нея, макар и в по-малък размер от предвидения. Това се потвърждава и от свидетелските показания, чрез които се установява, че в обекта е създадена организация за посрещане на гости – осигурени са консултативни и почистване/поддържане на имота от камериерка и градинар. Установено е, че през 2019 г. само за няколко месеца вече има увеличение на процента на извършените услуги по предоставяне на нощувки. При тези данни следва да се направи извод за нарастващо изпълнение на заложените приходи от дейността. Следователно предприетите от бенефициера мерки за повишаване на доходността от дейността чрез популяризирането на обекта дават резултат.

Към горното има отношение и сключването през същата година на два граждански договора през януари с лица, които да изпълняват дейности по почистване и поддържане на имота, а през май с.г. със същите лица и за същите трудови функции са сключени трудови договори, с което е изпълнено заложеното в бизнес плана за осигуряване на заетост от три работни места, като едното е за управленски кадри, а другите две – за изпълнителски. В тази връзка наемането на тези лица от жалбоподателя е обосновано с повишено търсене на обекта, съответно през предходните години не е имало такава необходимост и икономическа обосновааност за разход за персонал.

При така установеното за частично реализирани приходи от дейността и тяхното нарастване през годините, назначен управител през целия процесен период, наети две лица на трудови договори през 2019 г., данни за сключен договор с туроператорска фирма, която да осигурява заетост на обекта - не може да бъде формиран извод, че проектът е икономически нежизнеспособен, не създава устойчива заетост и не води до постигане целите на мярка 311, макар и да не са достигнати икономическите показатели, посочени в бизнес плана, през първите три години.

В разпоредбата на чл. 16, ал. 2 от Наредбата, цитирана от самия административен орган, бизнес планът трябва да доказва икономическа жизнеспособност и устойчива заетост за период 5 години, а в случаите на СМР - 10 години, водещи до реализиране целите по чл. 2. Не е реалистично да се очаква, че на третата година къщата за гости

следва да работи при пълно натоварване, за да бъдат направени изводи относно жизнеспособността на предприятието и правилността на инвестицията. Отделно от горното, следва да се посочи, че, както е отбелязано в одобрения бизнес план, [населено място] е с традиции в туризма и в него се помещават множество места за настаняване, което създава по-голяма конкуренция и е обяснимо, че е необходимо повече време за постигане на максимална натовареност на процесния обект като нов и по-малък такъв от семеен тип.

В тази връзка съгласно заключението на вещото лице относно формулата за изчисляване на икономическата жизнеспособност и устойчива заетост на проекта, Методиката за оценка на бизнес план на ДПМРСР има показатели NPV, IRR, PI и PBP и не съществува такъв финансов показател „приход“, като тези показатели NPV, IRR, PI и PBP не трябва да имат никакви фиксирани стойности, а да изпълняват условието $NPV > 0$, $IRR > 9$, $PI > 1$ и $PBP < 10$. В същото е обяснено, че финансовите показатели NPV, IRR, PI и PBP се изчисляват въз основа на данни за 10-годишен период в случаите на строителство и реконструкция и за 5-годишен период в останалите случаи, а не на годишна база. Следователно, за тази цел следва да бъдат отчетени резултатите от целия 10-годишен период за СМР, а не за една част от него, която представлява едва 1/3 от общия срок. В този смисъл е и Решение № 3582 от 14.04.2022 г., постановено по адм. дело № 11790/2021 г. по описа на ВАС, Осмо отделение.

С оглед на гореизложеното са необосновани направените от органа изчисления, довели до горното число от 5.10 % на средноаритметично изпълнение. В случая установеното по делото изпълнение на заложените в бизнес плана показатели /от 40.77 % от приходите съгласно заключението на ССЧЕ/ не отговаря на определената от административния орган финансова корекция в размер на 100 % от предоставената БФП. Съгласно т. 30 от Правилата за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от ЗПЗП по мерките на ПРСР 2007-2013 г., приети със Заповед № 03-РД/3218 от 08.08.2019 г. на изп. директор на ДФ „Земеделие“ – Разплащателна агенция, Приложение към раздел I „Общи положения“, размерът на подлежащата на възстановяване БФП е 100 % от предоставената БФП, когато, на първо място, реализираните приходи от подпомаганата дейност, изчислени средноаритметично за всички проверявани пълни финансови години, са под 20 % от предвидените приходи съгласно одобрения бизнес план, изчислени средноаритметично за същия период, и това е продължило повече от две години. В настоящия случай се установи, че това условие не е спазено, за да бъде определен размер на финансовата корекция от 100 %.

На второ място – подлежащата на възстановяване БФП е в размер на 100 %, когато след констатиране на неизпълнение, изразяващо се в непостигане на заложените в бизнес плана финансови показатели в размер поне на 50 %, ползвателят не представи план за мерките, които ще предприеме за достигане на 50 % от приходите за следващата финансова година или когато през следващата финансова година ползвателят не постигне поне 50 % от заложените в бизнес плана за тази година приходи независимо дали е изпълнил плана с мерки. Отново в случая това не се установява, тъй като след започване на проверката жалбоподателят е представил план за повишаване на приходите от дейността, като е сключил договор с туристическа агенция за осигуряване на минимална натовареност на обекта, която постига годишните приходи от нея, заложен в бизнес плана. Освен това от съставените по време на проверката контролни листи и докладни записки се установява, че на проверяващите са представени рекламни материали с цел популяризиране на туристическия обект.

На следващо място, по т. 18 от Правилата за определяне на размера на подлежащата на възстановяване БФП за налагане на финансова корекция се изисква неизпълнението на показателите за заетост да е поне 50 % или по-малко, като в случай, че е продължило под 2 години размерът на финансовата корекция следва да бъде 5 % от предоставената БФП, а над този срок – 10 % от същата, а не 100 %, както е определено с акта.

С горните мотиви съдът намира, че не се установяват основания по описаните в т. 1 и т. 3 от оспорваното решение за формирания от ответния орган извод, че са извършени от ЕТ нарушения на Наредба № 30 и договор за предоставяне на БФП с посочената в акта правна квалификация. Поради това неправилно е наложена финансова корекция в размер на 100 % от предоставената помощ и по двете точки на основание т. 18 и т. 30 от Правилата за определяне на размера на подлежащата на възстановяване БФП.

По т. 2 от решението е наложена финансова корекция в размер на 100 % от предоставената на жалбоподателя финансова помощ на основание т. 13 от Правилата за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от ЗПЗП по мерките на ПРСР 2007-2013 г., приети със Заповед № 03-РД/3218 от 08.08.2019 г. на изп. директор на ДФ „Земеделие“ – Разплащателна агенция, Приложение към раздел I „Общи положения“, съгласно която норма ползвателят на помощта не е представил доказателства, че спазва задължението да съхранява всички документи, свързани с подпомаганите дейности, за срок от 5 години след сключване на договора за отпускане на финансова помощ. Налага се 100 % от предоставената финансова помощ по договора - когато нарушението е продължило 20 месеца. В настоящия случай приложението на тази норма се обосновава с нарушение на разпоредбите на чл. 42, ал. 3 от Наредба № 30 от 11.08.2008г. и на т. 4.15 от договор 01/311/00624 от 06.10.2014 г. - „Ползвателят е длъжен да съхранява всички оригинални документи, свързани с инвестицията.“. За фактически основания за налагане на финансова корекция по тази точка органът е приел, че туристическият данък за обекта е платен от Д. М. – баща на А. М., на 17.04.2019 г. общо за целия период от влизането му в експлоатация. На следващо място, се сочи че липсва регистър на настанените туристи. Настоящият съдебен състав намира, че тези мотиви са неотнормирани към посоченото правно основание. Не става ясно по какъв начин лицето, което плаща туристическия данък, е от значение за поддържането на необходимите документи за осигуряване на одитна следа при осъществяване на подпомаганата дейност за посочения срок.

По отношение на липсата на регистър на настанените туристи - той не е свързан с изпълнение на инвестицията, под което следва да се разбира направените за реализиране на проекта разходи. Във връзка със счетоводното отчитане на дейността, оформянето и съхраняването при ползвателя на помощта на документите, които доказват реализираните от нея приходи, е предвидено налагане на финансова корекция на друго правно основание, а именно т. 31 от Правилата – ползвателят на помощта не води всички финансови операции, свързани с подпомаганите дейности, отделно в счетоводната си система, като използва счетоводни сметки с подходящи номера.

Отделно от това, в т. 13 от Правилата, която е приложена от ответника, се сочи, че размерът на подлежащата на възстановяване помощ се отнася за случаите, когато нарушението не е отстранено в едномесечен срок от уведомяването на ползвателя за това. В настоящия случай е безспорно, че за процесните години – 2016, 2017 и 2018, за които не се представя регистър на настанените лица, жалбоподателят не е уведомяван за допуснатото нарушение, така че да има възможност да го

преустанови. Във връзка с това следва да се отбележи, че в трета колона на т. 13 от таблицата се сочи, че нарушението засяга подпомаганата дейност в цялост, когато се касае за пълна липса на одитна следа при осъществяване на подпомаганата дейност. В случая не са налице данни за такъв извод – жалбоподателят е съставял съответните счетоводни документи за извършените услуги, които е осчетоводявал и ги е включвал в съответните регистри по ЗДДС – дневник на продажбите, както и в подаваните от него ГДД и ГФО. Поради това в случая не е налице основание за налагане на финансова корекция на това основание и в тази част решението е незаконосъобразно.

По т. 4 от оспорвания административен акт е наложена финансова корекция в размер на 100 % от предоставената на жалбоподателя финансова помощ на основание т. 7 от Правилата за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от ЗПЗП по мерките на ПРСР 2007-2013 г., съгласно която при проверки са открити обективни факти и обстоятелства, които водят до заключение, че е налице изкуствено създаване на условията, необходими за получаване на помощта, за да бъдат извлечени облаги в противоречие с целите на мярката. Налагането ѝ е обосновано с нарушение на т. 4.4, буква „е“ от договор 01/311/00624 от 06.10.2014 г., респективно чл. 46, ал. т. 1 от Наредба № 30 от 11.08.2008 г. От фактическа страна актът е мотивиран с изложени данни, които според административния орган водят до извод, че реален собственик на къщата за гости е А. М.. В тази връзка се сочи, че къщата е построена в имот, собственост на М., въз основа на учредено право на строеж в полза на ЕТ. За реализирането на проекта А. Д. е ползвала финансиране въз основа на договор за заем в размер на 700 000 лв., който е получила от притежаваното и управлявано от А. М. търговско дружество „Ес Ди Ес Про“ ЕООД. Впоследствие дружеството е прехвърлено на Д. М. – баща на А. М., който, както се посочи по-горе, е платил дължимия туристически данък за дейността на къщата за гости. При проверка на място в имота е присъствал като упълномощено лице на ЕТ А. М..

Съгласно чл. 46, ал. 3, т. 1 от Наредба № 30/2008 г. Разплащателната агенция може да поиска връщане на вече платени суми заедно със законната лихва върху тях, когато ползвателят на помощта е представил декларация с невярно съдържание и/или документ с невярно съдържание, неистински или преправен документ и/или изкуствено е създавал условия за изпълнение на изискванията за получаване на финансова помощ, за да извлече облага в противоречие с целите на тази наредба. Съгласно чл. 60 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 на ЕП и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета, според който без да се засягат специфичните разпоредби, в секторното законодателство в областта на селското стопанство не се дава никакво предимство на физическо или юридическо лице, за които е установено, че условията, необходими за получаване на такива предимства, са създадени изкуствено, в противоречие с целите на това законодателство.

От анализа на така цитираните норми и събраните по делото доказателства, съдът приема, че не може да се направи извод за наличие на предпоставките за „изкуствено създадени условия“ по смисъла на § 1, т. 31 от Наредба № 30/2018 г., съгласно която това е всяко установено условие по смисъла на чл. 4, т. 8 от Регламент (ЕО) № 65/2011 /отм./.

В мотивната част на заповедта освен изложените от фактическа страна констатации е налице и цитиране на легалните дефиниции за понятието „изкуствено създадени

условия“, дадено в Наредбата и Регламентът. Липсва правен анализ, изследване на обективния и субективния критерии и обосноваване на причинната връзка между установените факти и извода за наличие на индиция (улика) за координация на действията на множество бенефициенти за получаване на безвъзмездни средства. Административният орган, в чиято доказателствена тежест, съобразно чл. 170, ал. 1 от АПК, да установи наличието на осъществяване на фактическия състав на чл. 46, ал. 3, т. 1 от Наредба № 30/2008 г. като основание за налагане на финансова корекция.

Не може да се направи такъв извод само въз основа на твърденията за икономическа връзка между ЕТ и А. М., обусловена от предоставения от управляваното от последния дружество паричен заем и учреденото върху негов собствен недвижим имот право на строеж, че същите обосновават хипотезата на изкуствено създадени условия по смисъла на Наредбата. Няма спор между страните по тези факти, но те не водят до категоричен извод за наличие на изкуствено създадени условия по смисъла на Наредбата. Не е въведено като условие за кандидатите по мярката да участват с техен личен имот, нито със собствени средства да финансират проекта. Съгласно обясненията на А. Д., М. е имал намерение да се включи в изграждането на къща за гости, но впоследствие се е оттеглил, а тъй като Д. не е разполагала с необходимите ресурси, те са ѝ предоставени от него. На следващо място, присъствието му по време на проверката може да се обясни с желание да се проследи възможността на длъжника по договора за заем да изпълни задължението си за връщане на предоставената сума от 700 000 лв.

Относно съществуващата трудова заетост на Д. при други работодатели в процесните периоди съдът намира, че това не е пречка да извършва подпомаганата дейност, още повече че съгласно представената справка за регистрираните трудови договори в НАП същата е имала големи прекъсвания в трудовата заетост през периода, тоест не е била постоянно ангажирана с друга дейност извън подпомаганата. Не се представят доказателства освен това, че е полагала труд с работно място в [населено място], както се твърди в мотивите на оспорвания административен акт.

Съда на Европейския съюз е приел с решение по дело С-434/12, че за да се докаже наличие на злоупотреба от потенциален бенефициер на такава помощ, от една страна е необходима съвкупност от обективни обстоятелства, от които следва, че въпреки формалното спазване на предвидените в съответната правна уредба условия, целта, преследвана с тази уредба, не е постигната, и от друга страна е необходим субективен елемент, изразяващ се в намерението да се получи предимство от правната уредба на Съюза, като изкуствено се създават условията, необходими за неговото получаване. Наличието на тези два елемента следва да се установи от националната юрисдикция, като доказването трябва да е съгласно правилата на националното право, стига да не накърнява действието на правото на Съюза. Припомни. С оглед на това наличието на това основание за налагане на финансова корекция следва да се установи чрез комбинация от два елемента: **обективни обстоятелства**, че целта на правилата не е постигната въпреки формалното спазване на условията, предвидени в законодателството на ЕС, и **субективен елемент**, състоящ се в намерението да се получи предимство. На първо място, що се отнася до обективния елемент, Съдът отбелязва, че трябва да се провери дали целта на разглежданата схема за подпомагане може да бъде постигната. На второ място, по отношение на субективния елемент, Съдът е постановил, че трябва да се разгледа истинската същност и значение на спорната молба за помощ. Следователно всеки бенефициер трябва да бъде подложен на отделен и индивидуален анализ, тъй като двата елемента, въведени от Регламента,

следва да бъдат разгледани по същество и според особеностите на всеки отделен случай.”

Видно от горепосоченото и по-специално от цитираната съдебна практика, изкуствените условия следва да се установяват на национално ниво и да се преценяват индивидуално от ДФЗ - РА, като се отчита комбинацията от двата елемента, както са посочени в Решението по дело С-434/12.

От цялостното описание на обективните обстоятелства (както са изложени в административния акт) не следва извод за изкуствено създадени условия за получаване на помощта. Нещо повече – такива обективни обстоятелства не са и посочени в административния акт, а само са описани някои факти. Но няма анализ как тези факти са онези обективни обстоятелства, въз основа на които може да се направи извод за изкуствено създадени условия, респективно, че целта, преследвана със схемата за подпомагане, няма да може да бъде постигната. Няма никакви фактически констатации и относно коментирания субективен елемент /в този смисъл са решение № 3073/09.03.2021г. на ВАС IV отд. по адм. дело № 143/21г. и решение № 4118/31.03.2021г. по адм. дело № 5653/2020г. на ВАС V отд./.

От тълкуването на разпоредбите на чл. 4, параграф 8 от Регламент (ЕС) № 65/2011 г. /отменен, но действащ към момента на кандидатстване и получаване на помощта, както и на издаване на оспорвания акт/, чл. 60 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 г. и чл.11, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1307/2013 г. следва установяване на наличие на изкуствено създадени условия, а не съмнения за такива. Няма пречка в рамките на административното производство да се представят и събират доказателства, събрани преди това и пред други органи, но тези доказателства следва да обосновават със сигурност както обективния, така и субективния елемент от създаването на изкуствени условия, а не единствено съмнения и предположения за това.

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав намира, че не се установяват предпоставките, както обективни, така и субективни, за прилагане на чл. 46, ал. 3, т. 1 от Наредба № 30/2018 г., съгласно изложеното в мотивите на оспорваното решение, т.е. не се установява фактическият състав на изкуствено създаване на условия, които да обосновават налагане на финансова корекция на ЕТ „Агротрейд – Ана Димитрова“ по договор № 01/311/00624 от 06.10.2014 г.

Въз основа на горния анализ се налага извод, че не са налице материалноправните основания за налагане на финансова корекция по описаните от ответника в четири точки нарушения на договорни и нормативни задължения на жалбоподателя. Поради това издаденият административен акт – Решение № 01/311/624/3/01/04/01 от 30.5.2022 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ [населено място], е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

По разноските:

При този изход на делото на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя се следват направените по делото разноски в размер на 12 229.92 лв. съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК и налични доказателства за реалното им заплащане. Неоснователно е направеното от ответната страна възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение – същото е в размер по-малък от минималния по Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, III отделение, 70-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на ЕТ „Агротрейд - Ана Димитрова“, ЕИК:[ЕИК], решение № 01/311/624/3/01/04/01 от 30.05.2022 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ [населено място] за налагане на финансова корекция в размер на 391 160 лв., представляваща 100 % от безвъзмездна финансова помощ, изплатена по Договор № 01/311/00624 от 06.10.2014г., сключен между ЕТ „Агротрейд - Ана Димитрова“ и ДФ „Земеделие“ и подписаните към него анекси.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да плати в полза на ЕТ „Агротрейд - Ана Димитрова“, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], ул. „Проф. д-р В. З.“, [жилищен адрес] сторените по делото разноси в размер на **12 229.92** /дванадесет хиляди двеста двадесет и девет лева и деветдесет и две стотинки/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: